

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Szalay Tamásügyvéd (....) által képviselt ... (....) felperesnek a dr. Szabó Elődügyvéd (...) által képviselt .. (....) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. február 12-én kelt 4.G.40.032/2011/56. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes tulajdonában áll a, melynek területén 2006. október 4-én, 2007. február 1-jén és 2007. április 24-én káresemény történt. Az alperesnél felelősségbiztosítással rendelkező ... forgalmi rendszámú gépjárművek a rakományok kiürítését követően a platót nem engedték le, s emiatt a felperes tulajdonát képező szállítószalagot megrongálták.

Az 1. számú káreseménnyel kapcsolatban a felperesi törő szállítószalag megsérült, a felperes a káreseményt 2007. március 2-án jelentette alperes felé, a javítás megkezdése előtt pontos adatokat tartalmazó kárfelvételi jegyzőkönyv a sérült elemekről nem készült.

Az eredeti szállítószalagot a .. tervezte, gyártotta és szerelte, és a káreseményt követően ők végezték az újragyártást és szerelést is. A helyreállítási idő 4 hét volt, a felperes sürgősségi eljárást kért. A javítás dokumentálása nem volt megfelelő, építési napló nem készült, összeállítási, beépítési, összekapcsolási utasítások nem készültek, a cég által készített tervek, rajzok, munkaközi anyagok, vázlatok színvonalát érték el. A ... 11.646.000 forint + áfa összegű számlát állított ki a felperes felé a javításról.

Az alperes a kárigény vizsgálatára szakértőt bízott meg, a szakvéleménye alapján 2007. augusztus 29-én 6.922.000 forintot fizetett ki a felperesnek a bejelentett 11.646.000 forint helyett. A felperesi felülvizsgálatot elutasította az alperes, arra hivatkozva, a felperesi igény eltúlzott, a tényleges és indokolt helyreállítási költség 4.012.069 forint volt, a javítás időigénye 20 nap.

A 2. számú káresemény során a három tagból álló acélszerkezetű depózó szalag szélső egységének ütközött a gépkocsi, a sérült depózó szalag Németországból származott, eredeti tervek a felperesnél nem voltak. A javítást a végezte, mely úgy értékelte, a deformálódás mértéke miatt az alkatrészeket újra kell gyártani a kezelőjárdákhoz hasonlóan, új hajtómű beszerzését is indokoltnak tartotta és a szalaglábak-beadófej újragyártását is, így a felperes és a javítást végző cég az újratervezés és a teljes újragyártás mellett döntött. A sérült elemekről pontos adatokat tartalmazó kárfelvételi jegyzőkönyv nem készült, a dokumentáció a javítás esetében itt sem volt megfelelő. A helyreállítási idő 6 hét volt, a felperes sürgősségi eljárást kért, a kárigénnyel összefüggésben 29.875.000 forint kárigényt jelentett be az alpereshez.

Alperes 2007. augusztus 29-én a ... szakvéleménye alapján 7.510.000 forintot utalt át, hivatkozva arra, kizárólag az acélszerkezet szélső eleme sérült, a teljes újragyártás helyett elegendő lett volna egy darab 80×80-as és egy darab 50×50-es L szelvény darabot 2,5 méter, illetve 1,3 méter hosszban cserélni és helyre kellett volna állítani a csavarozást, kizárólag a lábakat kellett volna újragyártani. A felperes a káresemény felülvizsgálatára kérte az alperest, aki azt elutasította, túlzottnak találta a sürgősségi felárat és a mérnöki költséget. A javítás időtartama alatt a felperesi bányában a termelés nőtt, az újragyártás gazdaságosabb megoldás volt a javítással szemben, mely 140.000 forint értékemelkedést eredményezett a korábbi szállítószalag amortizációjára tekintettel, a tényleges és indokolt helyreállítási költség 6.327.852 forint volt, a javítás időigénye 23 nap.

A 3. számú káreseménnyel összefüggő helyreállítást a ... végezte, kárfelvételi jegyzőkönyv nem készült, a javítás dokumentálása sem volt megfelelő. A javítási költségek a felperes által kért sürgősségi eljárásra tekintettel 2 hét helyreállítási idő figyelembevételével 4.200.000 forintot tettek ki. Alperes 2009. július 21-én 1.624.500 forintot fizetett meg ebből, s közölte 2010. szeptember 28-án, hogy a kárukgyekben további kifizetést nem teljesít. Az újragyártás részben indokolt volt, 63.600 forint értékemelkedést eredményezett a szállítószalag amortizációjára tekintettel, a tényleges és indokolt helyreállítási költség 3.453.224 forint volt, a javítás időigénye 16 nap.

A felperes kereseti kérelmében - jogfenntartással - 5.010.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozott arra, a három káresemény során az alperesnél felelősség biztosítással rendelkező gépjárművek rongálták meg a szállítószalagokat.

Az 1. szám káresemény esetében 1.500.000 forint javítási költségre, a tőkeösszeg 2006. október 2-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamataira tartott igényt. Arra hivatkozott, sürgősségi eljárásra azért volt szükség, mert a helyreállítás ideje 4 hét volt, s a törő kapacitását, az elmaradt hasznát figyelembe véve az indokolt volt. A

szokásos helyreállítási idő 8-12 hét lett volna, s ha nem kért volna sürgősségi eljárást, az elmaradt haszna a 20.000.000 forintot is meghaladta volna.

A 2. számú káresemény vonatkozásában 2.100.000 forint javítási költség és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, azzal, a sürgősségi felár megfizetése azért volt indokolt, mert a 6 hét helyreállítási időt elszámolva, az elmaradt haszna mintegy 16.647.000 forint volt. Ha a szokásos helyreállítási idő alatt (8-12 hét) történt volna meg a helyreállítás, akkor az elmaradt haszna a 100.000.000 forintot is meghaladta volna.

A 3. számú káresemény kapcsán 1.410.000 forint javítási költség és kamatai megfizetésére kérte alperest kötelezni. Arra hivatkozott, a törő kapacitását figyelembe véve az elmaradt haszna 5.115.600 forint lett volna, de ha a szokásos 8-12 hetes javítási idővel történik a javítás, akkor 30.000.000 forintot is meghaladta volna az elmaradt haszna.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, a káreseményekkel kapcsolatban a felperes kárát megtérítette. Az 1. és 2. káresemény tekintetében a felperes részéről nem volt kárbejelentés, a káreseményről utólag szerzett tudomást, amikor a szállítószalagok gyártása már elkészült. A felperes igénye egy piaci viszonyoktól elrugaszkodott, hevenyészett kalkuláción alapult, az újragyártást végző cég többféle kimutatást és kalkulációt bocsátott az ő rendelkezésére, melyek csak végösszegükben voltak azonosak. A felperes által megbízott szakértő gyakorlatilag utólagosan próbálta igazolni a... által számlázott összegeket. A kifizetések mindkét kárügyben a ... szakvéleménye alapján történtek meg.

A 2. számú káreseménnyel összefüggésben kifejtette, a tehergépkocsi által okozott sérülés néhány elem cseréjével javítható lett volna, ennek ellenére a felperes a teljes újragyártást rendelte meg, annak mintegy 20.000.000 forint többletköltségét nem köteles viselni az ok-okozati összefüggés hiánya miatt.

A 3. számú káresemény kapcsán előadta, részletezésre vonatkozó megkereséseinek a felperes csak több év elteltével tett eleget, az árajánlatot 2008. októberében, a részletes javítási árajánlatot 2009. májusában nyújtotta be, annak 3.500.000 forintos végösszegét maga a felperes kollaudálta 1.710.000 forintra, az avulási levonás után az 1.624.500 forintot ő megfizette.

2012. október 4-én beszámítási kifogást is előterjesztett, azzal, a perben beszerzett igazságügyi szakvélemény alapján a 3. számú káresemény kapcsán további 1.828.274 forintot kellene megfizetnie a felelősségbiztosítás alapján. Azonban az 1. számú káreseményre 2.909.931 forint, a 2. számú káresemény tekintetében 1.182.148 forint túlfizetésben van. Az időközbeni késedelmi kamatkövetelésre is tekintettel a felperesnek nem tartozik, így kérte a kereset elutasítását.

Ebben a körben a felperes érdemi nyilatkozatot nem tett, a beszerzett szakvélemény aggályosságára hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság a peres felek előadása, ... tanúvallomása, illetve .. igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján a 2013. február 12-én kelt 4.G.40.032/2011/56. számú ítéletével a gépjármű üzemeltetőjének kötelező felelősségbiztosításáról szóló 190/2004. (VI.8.) Kormányrendelet 2.§, 7.§, 8.§-ai, a Ptk. 296.§, 339.§ és 361.§-ai alapján a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 318.135 forint perköltséget.

A határozat indokolása szerint a felperesnek a kára összegszerűségét bizonyítania kellett, a felperes csatolta a javító cégek által kiállított számlákat, ... által készített magánszakvéleményt, illetve további dokumentáció beszerzését és szakértő kirendelését kérte. Alperes csatolta a káriratait, illetve az általa beszerzett ... által készített szakvéleményt, beszámítási kifogása körében a perben beszerzett igazságügyi szakvéleményre hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, nem volt vitatott a káresemények bekövetkezése, és az sem, hogy a károkozó gépjárművek a balesetek bekövetkeztekor az alperesnél rendelkeztek kötelező gépjármű felelősség biztosítással. A felperes a kárbejelentéseket késedelmesen tette meg, az azonban alperest a felelősség alól nem mentesíti. Vitatott volt, hogy a károsodott szállítószalagok milyen sérüléseket szenvedtek, illetve a 2. számú káresemény vonatkozásában az is, hogy indokolt volt-e az újragyártás, továbbá, a káresemények kapcsán a sürgősségi felár, illetve mérnöki jelenlét szükségessége és költsége.

Az elsőfokú bíróság a ... igazságügyi szakértő által készített szakvéleményt ítélezése alapjául elfogadta, s megállapította az indokolt javítási időket, illetve költségeket a káresemények tekintetében. A felperes indítványozta a szakvélemény kiegészítését, melynek mellőzésére azért került sor, mert a szakvéleményből megállapíthatóan a szakértő felperest felhívta további dokumentációk bemutatására, de azokat a felperes csak részben tudta átadni. A dokumentációk hiányosságát a szakvélemény rögzítette, illetve a tervezés műszaki tartalma hiányosságait is, így kétséget kizáró módon az sem volt megállapítható, építési napló és dokumentáció hiányában, hogy a felperes által megjelölt javítás körében a helyszínen volt-e folyamatos mérnöki jelenlét, felelős műszaki vezető. A tervhány és a dokumentáltság hiánya a felperes terhére esik. A szakvélemény egyébként kellően indokolt volt, a felperes magánszakvéleménye sem volt alkalmas annak megdöntésére, így az aggálytalan szakvélemény kiegészítésére nem volt szükség.

Az elsőfokú bíróság megállapította, a 3. számú káresemény kapcsán alperesnek még 1.410.000 forint tőkét és kamatait kellene megfizetnie, ugyanakkor az 1. és 2. káreseménnyel összefüggésben a tényleges kárt meghaladó kifizetést teljesített. A jogalap nélküli gazdagodás mértéke a felperesnél az alperes terhére az 1. számú káresemény esetében 2.909.931 forint tőke és ennek 2007. október 1-től 2013. február 12-ig felmerült késedelmi kamatai; a 2. számú káresemény vonatkozásában pedig 1.182.148 forint tőke és ennek késedelmi kamatai. Az alperes beszámítási kifogással élt, a felperes érdemben azt nem vitatta, így az alperesi beszámítási kifogás megalapozottságára tekintettel a kereset elutasításának volt helye.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett a perköltségről.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új tárgyalás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Előadta, az elsőfokú bíróság eljárási szabályok lényeges megsértésével hozta meg ítéletét. Az elkészült igazságügyi szakvélemény tekintetében két bizonyítási indítványt terjesztett elő, annak írásbeli kiegészítését indítványozta, mivel az több ponton nem volt kellően indokolt, alátámasztott, s eltért a felperesi szakértő véleményében foglalt kalkuláció felépítésétől, logikájától és főként a kalkulációs alapadatoktól. Az eltérés okát a szakértő nem fejtette ki. Egyébként a szakvélemény alperes szakértőjének véleményével szemben is ellentmondásos volt, mely ellentmondást fel kellett volna oldani. A szakértői vélemény kapcsán utalt a Pp. 182.§-ára, azzal, a szakértő személyes megjelenésre is kötelezhető lett volna s részére kérdéseket lehetett volna feltenni. A per nem volt befejezhető stádiumban, a tényállás nem lett teljeskörűen felderítve.

Alperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Utalt arra, a felperes eljárási okból támadta az első fokú ítéletet, azzal, a szerinte homályos szakvélemény kiegészítését az elsőfokú bíróság nem rendelte el. A felperes a 2012. szeptember közepén kézbesített szakvéleményre 2012. november 10. és november 21. napján terjesztett elő észrevételt, indítványa az elkészttség okán is mellőzhető lett volna. A kirendelt szakértő a helyszíni szemlét kitűző, 2012. július 9-i levelében kérte a felperestől a szükséges iratok átadását, azt a helyszíni szemlén a felperes nem teljesítette, ezt követően a szakértő pótszemlét is tartott, de a felperes akkor sem tudta átadni a szükséges iratokat. Az iratok körét a szakvélemény pontosan felsorolja. A felperes a bizonyítási indítványában olyan iratra hivatkozva kérte a szakvélemény kiegészítését, melyet már a szakértő kirendelése előtt, de legkésőbb a helyszíni szemlén csatolni kellett volna. A szakvélemény ismeretében utólag összeállítani kívánt, ellenellenőrizetlen tartalmú anyagjegyzék nem alkalmas a szakvélemény cáfolatára, ezért helytálló volt a felperesi indítvány mellőzése. A kár mértékével kapcsolatos bizonytalanságok a felperes magatartására vezethetők vissza, elmulasztotta a kárbejelentést, nem tette lehetővé a kárfelmérést, maga sem dokumentálta a kár pontos jellegét, mértékét, és a javítási munkákkal kapcsolatban is rendkívül hiányos iratokkal rendelkezett. A felperes mulasztásaiból adódó bizonyítatlanság következményeit neki kell viselnie.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg és helyesek voltak levont jogi következtetései is. A 190/2004. (VI.8.) Kormányrendelet 2.§ (2) és (5) bekezdése, 7.§ és 8.§ (1) bekezdése, továbbá a Ptk. 296.§ (1) bekezdése és 339.§

(1) bekezdése, valamint 361.§ (1) bekezdése helytálló alkalmazásával döntött a kereset elutasításáról.

A káresemények bekövetkezte, az alperes kártérítési felelősségének jogalapja a perben nem volt vitatott, az összecszerűség kérdésében pedig az elsőfokú bíróság helytállóan fogadta el az első fokú eljárásban szerzett igazságügyi szakértői véleményt és az alperesi beszámítási kifogásra figyelemmel helytállóan utasította el a keresetet.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemeli, ... tanú nem vitásan felperes alkalmazásában állt 2002. márciustól 2010. májusáig, több funkciót betöltött. Egyebekben a káreseményekre konkrét előadást nem tett, az egyéb előadása tárgyában pedig szakvélemények álltak rendelkezésre.

Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta, hogy a további bizonyítást miért tartotta mellőzhetőnek és helytállóan utalt arra, a felperes a szakértő, illetve a bíróság által is több felhívást kapott megfelelő dokumentáció csatolására, de ezen kötelezettségének csak részben tudott eleget tenni. A bizonyítatlanság a felperes terhére esik. Az igazságügyi szakértői vélemény felépítése, a kalkuláció logikája eltérhet a felperesi magánszakvélemény felépítésétől, logikájától, de ez nem ok a kiegészítésre, illetve a szakértő személyes meghallgatásra kötelezésére. A felperes csak utalt arra, hogy egyébként a szerzett igazságügyi szakvélemény alperes szakértőjének véleményével szemben is ellentmondásos volt, de az ellentmondásokat illetően konkrét előadásokat nem tett. A szakvéleményt az alapeljárás során arra hivatkozva vitatta, hogy a által utólag elkészíthető a felhasznált anyagok tételes jegyzéke, kimutatása. Előadta továbbá a szakértő által megválaszolt kérdésekkel kapcsolatos álláspontját, de tulajdonképpen a szakvélemény kiegészítésével kapcsolatos konkrét és kifejezetten a szakvélemény kiegészítésére irányuló, azt elősegítő kérdéseket nem fogalmazott meg.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§ (3) bekezdése folytán lényegében helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és 239.§-a, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes javára mérsékelt ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési perköltség megfizetésére.

Budapest, 2014. március 28.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke
Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
írnok